

der kan gives Pension, kunne regnes indtil 1200 Kr. Vi have tilladt os her at stille Forslag, som gaa ud paa, at Skovløbernes pensionsgivende aarlige Indtægt skal fastsættes til 800 Kr., og at disse selv til deres Pensionering skulle yde et Bidrag af $2\frac{1}{2}$ pCt. aarlig. Hvis man vedtager denne Ændring, vil det sikkert vække Tilfredshed hos de paagældende Funktionærer, og det forekommer os, at de have et Krav paa, at der tages Hensyn til dem ogsaa paa dette Punkt, idet deres Forhold jo ganske sikkert maa kunne sammenlignes med de nævnte underordnede Funktionærers ved Statsbanerne. Jeg skal tillade mig at anbefale begge disse Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie.

Mindretallet kunde have ønsket at faa foretaget endnu nogle mindre Forbedringer i det foreliggende Lovforslag, men da det mulig vilde forhindre Lovens Gennemførelse, have vi ikke villet stille Ændringsforslag derom. Jeg skal saaledes nævne, at vi kunde have ønsket f. Eks., at der var blevet givet Skovfogederne Adgang til Græsning i Skoven i Lighed med, hvad de tidligere have haft. Der kunde maaske ogsaa være Tale om noget nærmere at definere, hvad der skal forstås ved den aarlige Vedligeholdelse af de Ejendomme, der ere overladte dem til Brug i deres Stilling, og der har været forskellige andre Smaating, som der kunde være Grund til at tage op, men som vi ikke have povet at medtage, for ikke at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen. Dertil kommer saa Hensynet til den ret betydelige Klasse af Mennesker, som ikke ere fast ansatte ved Skovvæsenet. Jeg tænker her paa de mere løse Skovarbejdere. Det kunde have været ønskeligt samtidig at faa deres Lønninger regulerede og slaaede fast. Jeg skal imidlertid indrømme, at det kunde have sine store Vanskeligheder paa det foreliggende Lovforslag at komme ind paa noget saadant, og det vilde ganske sikkert have forhalet Lovforslagets Vedtagelse betydeligt, hvis det overhovedet kunde lykkes at komme til bestemte Regler her. Vi have derfor heller ikke villet stille Ændringsforslag i saa Henseende, men tillade os at haabe, at den højtærede Minister vil tage disse Arbejderes Forhold under Overvejelse, og hvor det lader sig gøre, forøge Lønningerne saaledes, at de komme paa Højde med, hvad der betaales i private Virksomheder. Idet jeg haaber, at den højtærede Minister vil tage dette Hensyn, tillader jeg mig at anbefale de to af os stillede Ændringsforslag.

Ellinger: Udvalgets Stilling over for det foreliggende Lovforslag er et Kompromisstandpunkt. Fra forskellige Sider i Udvalget har man ønsket, at der skulde foretages Ændringer i det af den højtærede Minister forelagte Forslag, men da Ændringerne gik i indbyrdes afvigende Retninger, og man fandt det i høj Grad ønskeligt at faa Loven igennem, har man resigneret paa adskillige Punkter. De Ændringsforslag, der ere stillede, ere derfor baade faa og smaa. Jeg maa maaske nævne, at jeg i Udvalget har bragt frem Spørgsmaalet om en Mand, der ikke var medtagen her i Lovforslaget, nemlig den Mand, der har Stillingen som Skytte i Jægersborg Dyrehave. Ministeren gjorde imidlertid gældende i Udvalget, at denne Mand ikke i egentlig Forstand henhørte til Statsskovvæsenet, og det, der væsentligst kunde være Tale om for denne Mand, hvis Dygtighed Ministeren anerkendte, var, at han kunde komme ind under Forhold, hvorved han kunde faa en forsvarlig Pension, naar den Tid kommer, da han maa gaa af. Den ærede Minister mente, at en saadan Pension i sin Tid kunde gives paa Finansloven, og jeg har derfor ikke villet opretholde noget Forslag om, at han skulde komme ind paa denne Lønningslov.

Med Hensyn til de Spørgsmaal, som ere berørte i Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4, for hvilke det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) nylig var Ordfører, skal jeg tillade mig at oplyse, at der findes Skovløbere af 1ste Klasse af ganske forskellig Art. Der er nemlig nogle, de ældre, som ingen Uddannelse have, som vel ere regnskabsførende af Navn, men som kun føre Regnskabet ved Hiælp af vedkommende Skovridere. Dernæst er der en Del af de unge Forstaspiranter, som have Skovfogeduddannelse, der ere Skovløbere af 1ste Klasse. De faa for deres Arbejde et Honorar, som gaar op til 300 Kr., saa vidt jeg ved, hvilket fastsættes paa Finansloven. Hvad Skovløbere af 2den Klasse og Hegnsmænd angaa, ere de faste Arbejdere i Skoven. Skovløberne af 1ste Klasse have Hus med Jord, i Reglen 3—4 Tdr. Land, desuden Brændsel og omkring 50 Kr. i Løn samt nogen Understøttelse i Sygdomstilfælde. Det, de skulle udføre herfor, er, foruden at være til Stede og være Skovens faste Arbejdere, det at være Politi i Skoven, være behjælpelig ved Udvisning, Nummerering og til Dels ved Anvisning af købte Effekter. I øvrigt have disse Mænd deres Hovedfortjeneste ved Arbejde i Skoven,